

Neapolis University

HEPHAESTUS Repository

<http://hephaestus.nup.ac.cy>

Archive Cypriot Newspaper Materials

Cyprus

1920-04-05

þÿ š Í À Á ħ Â - ± Á . 19

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9652>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠ. ΑΘΗΝΩΝ

Εχασε να φωνικά αυτοπροσώπως εν μέσῳ τῶν χειμῶνος τῆς ματαιῆς δουλείας...

Εἶναι ἡ δωρεὰ δὸν μεγάλη, μεγάλη εὐεργεσία, εἶναι ἡ δωρεὰ ἡ ἐπι καιρός...

Πέπεισμα δὲ ἡ μάλλον ὡς δὲν ἀμφιβάλλω πεπεισμένοι πάντες...

Τέλος ὁ Ἐντ. Δήμαρχος καὶ βουλευτῆς κ. Γεωργ. Σ. Ἐμφιετζίης ἀπὸ τῆς θέσεώς...

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

Μετὰ τοὺς ὀήτορας ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης πλησιάζει πρὸς τὸν λίθον...

Περατωθεῖσιν τῆς ἐργασίας ταύτης τίθεται ἡ φιάλη ἐντός τῆς ὁπῆς...

Τὴν Α. Π. ἀκολουθεῖ ὁ Ἐδεργέτης κ. Λουκάς Γεωργίου...

ΤΟ ΕΓΓΡΑΦΟΝ

Τὸ ἔγγραφον τὸ ὁποῖον συνετάχθη καὶ ἐτέθη ἐντός τοῦ θεμελίου λίθου...

Ἐκ τῆς δευτέρας ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ματίου τοῦ σωτηρίου ἔτους χιλιοστού ἑνεακοσιοστοῦ...

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐπεκυρώθη καὶ περὶ αὐτὸν τῶν Μητροπολίτου Κιτίου...

Η ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ

Ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν ἀνεγερσιν τῆς Σχολῆς ὑπολογίζεται εἰς 4, (0) λίρας Ἀγγλίας...

Διὰ τὸ ἀπαρτιζόμενον ὑπόλοιπον ποσὸν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου...

CURTIS'S & HARRYEYLT LONDON Γ. ΚΙΡΖΗΣ καὶ Σία ΕΑΡΑ ΙΝ ΑΕΜΕΣΩ

Μεγάλη παρκαταθήκη Ἀγγλικῆς Πυριτίδος παντὸς εἶδους. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΕΑΣ ΧΩΡΑΣ

Τὸ Ἑλληνικὸν Γενικὸν Προξενεῖον Ἀλεξανδρείας παρακαλεῖ τοὺς ἐπιθυμοῦντας...

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ φωτογραφεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Κιλικίτα ἐφθάσε μεγάλη συλλογὴ ἐξ Εὐρώπης...

Κατὰ τηλεγραφήμιν ἐκ Λευκωσίας τὸ Νομ. θετικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν Συνεδριάσει...

Ἐν μέσῳ στενοῦ κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων...

Ἐν τῷ παρελθ. Δευτέρῳ καταπλεῦσε εἰς τὸν προλιμένα μας τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν...

Ἐν τῷ παρελθ. Δευτέρῳ καταπλεῦσε εἰς τὸν προλιμένα μας τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν...

Ἐν τῷ παρελθ. Δευτέρῳ καταπλεῦσε εἰς τὸν προλιμένα μας τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν...

Ἐν τῷ παρελθ. Δευτέρῳ καταπλεῦσε εἰς τὸν προλιμένα μας τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν...

Ἐν τῷ παρελθ. Δευτέρῳ καταπλεῦσε εἰς τὸν προλιμένα μας τὸ γαλλικὸν θωρηκτὸν...

Τὰ ἐν Κύπῳ διοικητικὰ ὑποκείμενα τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν...

Ἡ Τραπέζα Ἀθηνῶν εἶναι ἡ νικητὴ Τραπέζα καὶ ἔχει καθήκον...

Ὅπως οἱ πανταχοῦ τῆς γῆς Ἑλλανοὶ εἰς πάσαν στιγμὴν...

Η ΣΥΝΟΜΟΣΙΑ

Ὅστε νέα συνομοσία ἀνεκάλυψε πάλιν κατὰ τὸν κ. Βενιζέλου...

Τούλαχιστον ἐν μᾶς ἔλεγον μέλλων νὰ φανεύσῃ τὸν κ. Βενιζέλου...

Ἦρπεκε δὲ νὰ μετῆ κάποιον πάντοτε εἰς τὰς τοιοῦτου εἶδους...

Τὸν περασμένον Ὀκτώβριον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκστραφῆς...

Τὸ ἴδιο νὰ συμβατῆν ἀράγε καὶ ἄρον; Αἱ συνθήκαι εἶνε σχεδὸν...

ΑΝΕΜΕΣΙΑΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

— Η «Παφίτικη» «Επιθεώρησις» μας...

Μου φαίνεται πως έχουμε κι εμείς...

Κάποιος υπό το ψευδώνυμο Α Έγραψε...

ΔΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

— Αθήναι, 3 Μαΐου 1920. Ο Βενιζέλος αφιέται ενταύθα...

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕΑ

— Αθήναι 27. — Ο κ. Βενιζέλος...

— Ο κ. Ρέπουλης, ο υπουργός...

— Οι δριφτοί των γενομένων...

— Πληροφορία εκ Γουμουλιζίνας...

— Αθήναι 28. — Η επί τη...

— Ο εν Αμβέρσα πρόεδρος...

— Ο διευθυντής της αστυνομίας...

— Αγγέλλεται εκ Τεργέστης...

— Αγγέλλεται εκ Κωνσταντινών...

— Χθεσινόν τηλεγράφημα του...

— Αθήναι 28. Ο κ. Βενιζέλος...

— νιέλου, η Ιταλική και η Γαλλική...

— Ο κ. Σακερνιάς, πρόεδρος...

— Αθήναι 29. Κατά τας...

— Η Βουλή θα συγκληθῆ...

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΟΥ Γ. Σ. Ε

— Υπενθυμίζομεν και πάλιν...

— Είναι επιβεβλημένον...

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΑΣ ΣΥΝΔΡΑΜΑΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

— Καλοῦμεν διὰ τελευταίαν...

— Εάν εντός δεκαήμερον...

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΓΤΑΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

— Ζητείται ἐνοικιαστής...

— Το ξενοδοχείον τοῦτο...

— Προσφωραὶ γίνονται...

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ

— Το Νομισματικόν Συμβούλιον...

— Τὴν προτεχὴν Παρατεχὴν...

— Τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν...

ΠΡΟΣΚΛ. Τ. Π. Ο. ΓΑΜΣΥ

— Ἀξιότ. Κύριε, Τελουμένων...

— Η παρούσα θεωρηθῆτω...

— Βαρύσια 21 Ἀπριλίου 1920...

ΔΗΛΩΣΙΣ

— Η Ἐπιτροπὴ τῆς Ἱερᾶς...

— Εἰς τοὺς ἀποτέροντας...

— Πᾶσα ἐστὶς ἤθελε ζητήσῃ...

— Ριζοκάρπασο 18/14/1920...

ΔΗΛΩΣΙΣ

— Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τὴν...

— Βαρύσια 18/2 Μαΐου 1920...

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

— Καθιστάται γνωστὸν...

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΤΗΛΗ
Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΙΑΣ

(Του Ροβέρτου Μπαρούνη)

Η βροχή άνοιξε να πέσει από νο-
ρίς άπ'όψε κ' ή βαρύτομος άνεμος σύ-
πνιπτε γρήγορα. Μυδρώς πνευματικό
τις κ' ροές, άπ' τις σελίδες κ' έκανε δ.τ.
μπερούσε για να ταραχί τη λίμνη.
Έγω άκουαζόμουν με καρδιά έτοιμη
να πιασώ όταν μπήκε ή αφοπλιστική
της ή Πορφόρα παρενθύς έδωσε έξω
τό κρόο και την κακοκαρία, και γε-
νατίαι κ' έκαμε ν' αναλαμψη ή σκυ-
θωπή πυροστί κ' σκόρπισε τη ζε-
στασία σ' όλο το σπίτι. Κι' έμα τό
έκαμε αυτή, σημάθηκε κ' έβγαλε από
πάνω της το μουσκεμένο πανωφορι της
και τό σαλι της κ' άπέθεσε τα βρεμέ-
να της χειρόνια, έβουσε τό καπέλο
της και τό νοτισμένα της μαλλιά γύ-
θηκαν έξω — και τέλο: ήθελε και καθί-
σθαι μου και σώναζε με τ' όνομά μου.
Σα δέν της άποκρινόταν κανείς, έπηρε-
σε χέρι μου και τό πέρασε γύρω στί
μέση της και γύμνωσε τόν άπαλό της
κόπρον ώμο, πιαράρισε τα χρυσά της
τα μαλλιά κ' ή σκόβοντας, έβαλε ν'
άκουμπήση άπάνω εκεί τό μάγουλό μου
και άκλωσε από πάνω τό χρυσά της
τά μαλλιά, λέγοντας μου σιγαία πόσο
με αγαπούσε αυτή που δέν είχε δύ-
ναμι, (όσο και να τό ήθελε ή καρδιά
της), να κερη να νικήση ή βασανισμέ-
νη τη άγάπη την περηφάνεια και να
λύση δεσμύο άκόμη πιο μάταιος και
να μου δοθή ολοκληρή για πάντα: μα
ή άγάπη καμμία φορά είχε πιο δυνα-
τη, κι ούτε άπόρρισε ή άποφινή τρελή
γιορτή να πνίξη μέσα στό νου της μιάν
έξαση σκέψη για έναν που ήταν τόσο
χλωμό: από την άγάπη του για κείνη
και τότε όλα του κακού. Έτσι λοιπόν,
κίνησε κ' ήθελε με τόν άνεμο και τη
βροχή.

Μην άμφισβάλλετε, σήκωσα τα μά-
τια μου και την κύτταξα στα μάτια
μ: περηφάνεια, με πολλή περηφάνεια
έπί τέλο, έβλεπα τώρα πως ή Πορφό-
ρια με λάτρευε: ή σόσισση έκαμε τό
στήθος μου να φουακώση: και σιγά-
σιγά ήσυχασε καθώς συλλογιζόμουν
μέσα μου τί έπρεπε να κάμω. Την ώρα
αυτή ήταν δική μου, δική μου, ώραία
και όσο γίνεται άγνή και άγαθή:
βρήκα τί έπρεπε να κάμω, κι' όλα
της τα μαλλιά τάνκαμα μία μακροά
χρυσή πλεξίδα και τα τύλιξα τρεις φο-
ρές γύρω στό μικρό της τό λαιμό, και
την έπνιξα. Καθόλου δέν πόνεσε πολύ
καλά τό ζερω πως δέν πόνεσε καθόλου
Σάν ένα κλειστό πουμπουκι που έχει
πίασει μια μέλισσα, με προσοχή της
άνοιξα τα μεταφύλλα: και γελοούσαν
τα γαλανά μάτια δλοκαθαρα. Κ' έπει-
τα χαλαρώσα την πλεξίδα γύω στό
λαιμό της άκόμη μία φορά κοκκίνησαν
και φωτιστήκαν τα μαγουλά της κάτω
από τα φλογισμένα μου φιλιά: εστύ-
λοσα άπάνω τό κεφάλι της σαν και
πρώτα μόνο που τώρα δ'ώμος ή δικός
μου βαστούσε τό κεφάλι της, που λυγι-
σμένο πέφει άκόμη άπάνω του τό
γελαστό ούδινο κεφαλακι τόσο χαρού-
μενο πο' έχει γίγη ή σπέρτατη έπι-
θυμα του — που δώχτηκαν με μιά: δ
λα όσα καταφρονούσε άντίς για κείνα
μ' έχει κερδίσει έμένα τώρα, έμένα
τώρα, έμένα την άγάπη σου! Της
Πορφόριας την άγάπη: δέ μανγψε ποσο
θα εισακουγώταν ή έπιθυμία της καρ-
διάς της. Κ' έτσι τώρα καθόμαστε κι'
οι δυο μαζί, κι' όλη τη νύχτα δέν ή-
χαυς σαλίψη. Κι' όμως ή Θείς δέν
άκούστηκε να μιλήση.

Γ. Π.

ΟΙ ΙΝΔΟΙ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο άρχηγός της αντιπροσωπείας του
Μαχαμέτ Αλή, ή όποιος, σημειώτε-
ρον, είχε φιλανθρωπή κατά την άίσθη-
ση του πολιμού, ή προπαγανδιστής έ-
χρησθη άναμτω, έξακολουθί: τας
διαλέξει και τις δημοσιεύσει του όπέρ
της Τουρκίας.

Ο Μαχαμέτ Αλής τονίζει ότι ή
Καλιη: των πιστών πρέπει πάντοτε
να διατηρή έπαρκή έδαση άξι λογον
στρατιωτική και ναυτική δύναμιν και
σημαντικό οικονομικό πόρον.

Ζητεί έπειτα, όπω διατηρηθή ή κυ-
ριαρχία του Σουλτανου επί της Άρ-
βίας, της Μεσοποταμίας και της Πα-
λαιστίνης, και όπως ή Θράκη και ή Α-
δριανούπολις παραμείνουν Τουρκικά ή
βεβαίει δέ ότι ή Ελληνική κατολή
της Σιυώνης, και της περιοχής της ή-
λκτώσε σημαντικώς την έμπιστοσύνη
των Μουσουλμάνων εις τας ύποσχέσεις
τας όποιαις είχε δώθη εις αυτούς ή Αγ-
γλική Κυβέρνησις. Έξακολουθεί δέ παν-
τοτε να άποδοκιμάζη τας τελευταίας
πρός την αντιπροσωπείαν δη ώσει του
Λούδ Τούρτζ.

Οι ατά: μας δημοσιεύουν και αυτοί
μετά τόν «Ήμερήσιον Τηλεγραφο» ή
άρθρον άποδοκιμαζόν τας προκλήσεις
αυτάς του Μαχαμέτ Αλή και έπίδο-
κιμαζόν τας κατηγορηματικά: τελευ-
ταίας δηλώσεις του Άγγλου Πρωθυ-
πουργου.

Είναι καιρός πλέον, λέγει ή άρθρο-
γραφο: των Άτά: μας, να δοθή εν
καλήν μάθημα εις τούς άνθρώπους αυ-
τούς, οι όι: οι άγνωστον πως έβου-
να αναγνωρισθών ως εκπροσωπούντες
τά αίσθήματα των Ινδών προκειμένου
περί του κατονισμού του τουρκικού ζη-
τήματος.

Ο κ. Πρωθυπουργός ώμίλησε προς
αυτούς με άξίειπαινον κατηγορηματι-
κότητα και σαφήνεια. Έπιβήκει δέδι
ή στέσις, την όποιαν έλαβεν ή Κυ-
βέρνησις απέναντι των κτιοσιών αυ-
τών ύποκινήτων, θα σημειώση τό τέρ-
μα της κρίσεως αυτής.

Κατολήγει δέ τό εξαιρετικώς δριμύ
εις την διατίκωσιν άρθρον ότι, και
άν άκόμη πράγματι ή Μουσουλμάνοι
των Ινδών ήσαν έναγτίον της διαλύ-
σεως της τουρκικής Αυτοκρατορίας,
τό τοιοϋτον δέν θα ήδύνατο τά μετα-
βλη: ν' στασιν της Άγγλικής Κυ-
βερνήσεως.

άΚανέν τμήμα της Βρεττανικής Αυ-
τοκρατορίας, καταλήγει, δέν δύναται
να διατυπώση την άξίωσι, όπως ύπα-
γορευή την πολιτικήν της Αυτοκρατο-
ρίας.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λονδίνον. Ο νομικός σύμβουλος του
Πρίγκηπος Χριστοφώρου της Ελλάδος
έτηλεγράφησιν εις τόν Ρέουτερ εκ Γε-
νένης διαψεύδων την ήγγελίαν της έπι-
σημου «Εφ. μηρίδος» των Αθηνών καθ'
ήν παρητήθη των έλληνη. Δανικώ, κλη-
ρονομικών δικιωμάτων αυτού, «Επί
πλέον δηλοί ότι. αι σχέσεις του Χριστο-
φώρου με τας βασιλικής οικογενείας
είναι έγκαρδιώταται.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ στοιχειοθέτης διά τό
υπογραφείον «Μικρούλας»
Μεσόδος Ικανοποιητικός.

Τύποις ΝΙΚΗΣ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Αξιότιμη Κύριε Διευθυντα,

Εν τώ χροσινώ κροσω άδελφί τις
«Καθημερινή» έγράφη ότι τώ 9/12
συνε-εις διαταγών της ύπ' αυτών τόν
κ. Βε ζέλον Κυβερνήσεως ύπαγορευομέ-
νης εξ άνάγκης την ύπαιαν αυτή έστά-
θμισαν, ή «Ελληνικός στρατός, όστις κα-
τευθύνετο πρός Μοναστήριον, έστρεψεν
όλο σ του τας δυνάμεις προς την Θεσσα-
λονικην κτλ.» Τ' τοιοϋτον άποτελεί
ή σαικήν άνακρίθειαν, ει: ήν εύλόγως
ύπέπεσον ή άρθρογραφο: της «Καθημε-
ρι» ής διοτι ούτω παρεστάθισαν και
παρ' έπισημων σκόμη κύκλων τά προ-
γ-ματα και φυσικά έπιστεύθησαν.

Η αλήθεια έχει ή: έβη: «Ο Ελ-
ληνικός στρατός, διαβή: τόν Αδιάκμονα
και καταλαβών την Κοζάνην, έλαμβανε
μέχρι της έσπέρας της 14 Οκτωβρίου
διάταξιν έπιτρέπουσαν αυτήν να κατευ-
θυνθή δι' όλων των δυνάμεων του
είτε προς τό Μοναστήριον είτε προς
την Βέροιαν — Θεσσαλονικην, τοϋτο
δέ διότι μέχρι της έσπέρας της 13.
«κτ. δέν υπήρχον κριβείς πληροφο-
ριαί, ούτε περι της κατευθύνσεως προς
ήν υπεχωρήσαν τά συντήματα του
τουρκικού στρατού του Σαρανταπόρου
ούτα περι: έδωχμενων τουρκικών σφεν-
τρώσεων εις ήν περιοχήν του Μοναστη-
ριου ή την της Θεσσαλονικης.

Την άπόφασιν περί κατευθύνσεως
προς Μοναστήριον ή Θεσσαλονικην
δέν θα έπιβάλλον λόγοι πολιτικοί, άλ-
λά λόγοι καθαρώς στρατιωτικοί, δηλ.
ή στρατός είχε να καθίση ούχι προς
κατεύην πόλεων, δσανθήποτε σημαντι-
κών και αν ήσαν, αλλά προς συναντήσιν
των κυρίων εχθρικών δυνάμεων και κα-
τανικωσιν αυτών μεθ' ή θα ήτο έ-
λεύθερος να καταλαβή όσα ήθελε πό-
λεις ούτε θα ήδύνατο πρός τόν σκοπιν
καταλήψω: πόλεων ν' αφήση εις τό
πλευρην αυτού εχθρικήν ισχυράν έκρι-
κήν δύναμιν Ταύτα από στρατιωτικής
άπόψεως. Ω: προς την πολιτικήν δε
άποψιν δηλ. του ποία έδαφη και τίνες
πόλεις θα καταλαμβάνον έκαστος των
σπμαχων, αυτό άποτελεί έργον της
Κυβερνήσεως ύπεπίθετο δέ ότι ή είχε
διακανονίσση αυτό πρός του πολέμου διά
των συνθηκών ή θα ένανόμιζε κατά τας
διαπραγματεύσεις της ειρήνης.

Προκειμένου λοιπόν περι των στρατι-
ωτικών έπιχειρήσεων ούτε έπιπέθη ή δι-
έταξε τι ή Κυβέρνησις, ούτε και θα ή-
το ερθό τοϋτο (τοιοϋτον τι έπιχειρησις
βραδύειεν μετ' ήν καταστροφήν της
δης Μεσοχίλιας άλλ' ή διαταγή της
αυτη εύτυχώς δέν έξετελεσθη ως στρα-
τιωτικώς σόλοκος) τό δέ Γενικόν Στρα-
τηγειον περιουλλέξαν μέχρι της έσπέ-
ρας της 14 Οκτωβρίου τας άναγκαι-
ούσας πληροφορίας και σταλήμισαν την
κατάστασιν, έκρινε ότι προς την διεύ-
θυνσιν ής Θεσσαλονικης ήτο δυνατόν
να συναθροισθώσι σημαντικά τουρκικά
δυνάμεις, και ούτω κατόπιν αυτοδού-
λου και άνεληφρέατος αυτού άπ εάσε-
ως διεταξε την προς την Θεσσαλονικην
προέλασιν, ήτις ήγαγε προς την μάχην
των Γιαντισών και την κατόπιν της
κατανικήσεως του τουρκικού στρατού
κατάληψιν τη πόλεως ταύτης.

Περί της προς Θεσσαλονικην πορείας
των Βουλγάρων ούτε τότε, 14 Οκτω-
βριου ούτε βραδύτερον μέχρι της έσπέ-
ρας της 20ης ελχεν ειδήσεις τι έν.
Στρατηγειον, διοτι ουδέτις το είδοποίησε
Ταύτα και της Ιστορικής αληθείας.
Διαταλώ μετά πάσης ελπίς
ΕΞΕΝΟΦ. ΣΤΙΛΑΤΗΓΟΣ

ΓΕΦΥΡΙΟΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΑΝ
ΣΑΒΒΑ ΒΡΑΧΙΜΗ
ΕΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΩ

Ενδίδομεν εις ήτρια από Αλίας
δραίας εις Ν. Γούρην δια Μοσσαλί
ή Γαλλίας με τιμας συγκαταβατικαί.
Η Έταιρεία μας αναλαμβάνει δια-
δοχή τούς μετανάσται, εις την έπι-
ορνην των διαβατηρίων ύπό του
μερικανικού Προξενείου ως και εις
έπιβήσασιν εις τό άεροπλοίου.

Αρα τη έκδοσει του εις ήτρου
Κύπρον, διατίσεται τηλεγραφώ:
Αλεξάνδρειαν ή κρατήσις των (επει-
απ' του άεροπλοίου.

Πάσα όφ' ήμων έναλομβανομένη
ποχρώσις θα εκτελήται πλήρως εν
πάσης εγγυώσεως. Οι μετανάσται
ουδέμιαν θα ύποβαλλωνται περαιτέρω
δαπάνην.

Εν Αμμοχώστω, 23 Μαρτ 1920
ΣΑΒΒΑΣ ΒΡΑΧΙΜΗΣ

ΠΕΤΡΑΙ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΙΝ

Τό Δημαρχείον Βαρωσίων Άμμοχ-
ωστων έχει πρός πώλησιν μεγάλην πο-
σότητα πετρών (καρτερίων) Οι δια-
χόμενοι δεον να άπευθυνθών προς
Δημαρχείον.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Δια του παρόντος καθίσταται
γνωστόν ότι από της 1/14 Απρι-
λίου 1920 κριθέσα κειφάλαια πρός
τόν σύζυγόν μου κ. Ιακώβον Λο-
ύζου εκ Κ. Κεπή, και ήσχ σεν έ-
γασίαν μανιφατούρας, δια κινήσι
μαχαζίου και πάτα βροσολήψια γί-
νεται δια λογαριασμόν μου.

Ουδέμιαν ύποχρώσειν αναλα-
βάνω δια χρέη συναπτόμενα περ
του συζύγου μου Ιακώβου Λούζου
άνευ της ήγγραφου πληρεξουσιότη-
τός μου.

Δια πάσαν έμπορικην συναλλαγή
θέλει ύπογράψει ή σύζυγος μου ει-
έμοσ δια της ύπογραφης Ιακώβου
Λούζου εκ Κ. Κεπή δια Άγγ-
λοσν Γ. Πελεκάνου εκ Κ. Κεπή.
Διατελώ κτλ.
Άγγελου Γ. Πελεκάνου
εκ Κ. Κεπή.

Ο. Έν Κ. Κεπή τη 8/21/4 1920

ΔΗΛΩΣΙΣ

Λαμβανω την τιμήν να καταστή-
σω γνωστόν προς τό αξιοτίμον κρι-
νόν της πόλεως Βαρωσίων ότι ή
νελέβον την διεθυσιν του θερινού
καφενείου του κ. Ν. Χούρη του εύ-
ρισκομένου παρά ή ξενοδοχείο: του
και τήν υλίσευσαν του κινηματογράφου.
Διαβεβαιώ πάντας ότι τό καφε-
νείον μου θα διακρίνι: καθαριότη-
και άγνότης ύλικώ, με περιποίησιν
καθ' όλα ήθωπατική.
Από της αυτιον Κυριακής θα
πώλη και μύραν τ.δ. βαρελιού φρέ-
σκην άρίστης ποιότητος.
ΦΙΔΙΗΝΟΣ ΨΥΛΛΑΣ.
Βαρώσια 9/22/4)920.